

Όσο η συλλογή και η αξιολόγηση μηνυμάτων των μυστικών κρατικών υπηρεσιών είναι αντικείμενο εργασίας ανθρώπων, θα υπάρχει η ελπίδα ότι κάποιος από αυτούς συνδυάζοντας πολιτική ευαισθησία και αντίληψη μα κυρίως θάρρος, θα μας προσφέρει την ευκαιρία να μάθουμε πράγματα, που οι κυβερνήσεις θα ήθελαν να κρατήσουν κρυφά.

Από την πλευρά τους τα κυβερνητικά σχήματα, προφυλάσσονται με πολύ αυστηρά πρωτόκολλα ασφαλείας, καθώς και με αντίστοιχης αυστηρότητας συμβάσεις με τους απασχολούμενους, οι οποίοι στο σύνολό τους προφανώς πέρα από τις ικανότητές τους, επιλέγονται και με γνώμονα τις πεποιθήσεις τους.

Αν δεν υπήρχαν οι Daniel Ellsberg, Frank Serpico, Mark Felt, Chelsea Manning, Edward Snowden και δεκάδες άλλοι θαρραλέοι πολίτες, ο κόσμος μας θα ήταν πιο σκοτεινός και οι εξουσίες πιο ανεξέλεγκτες.

Έτσι λειτούργησε και η Kathrine Gun τον Γενάρη του 2003, όταν στα 29 της χρόνια, ως εργαζόμενη στις κεντρικές κυβερνητικές υπηρεσίες επικοινωνιών (Government Communications Headquarters), έγινε αποδέκτης ενός ηλεκτρονικού μηνύματος από την Εθνική Υπηρεσία των Η.Π.Α. (National Security Agency), σύμφωνα με το οποίο δίνονταν εντολές παγίδευσης και εκβιασμού σε έξι εκπροσώπους, αντιστοίχων κρατών στον Ο.Η.Ε. (Αγκόλας, Βουλγαρίας, Καμερούν, Χιλής, Γουινέας, Πακιστάν), προκειμένου να ψηφίσουν

υπέρ της πολεμικής εμπλοκής στο Ιράκ.

Από εκεί ξεκινά ταυτόχρονα ο Γολγοθάς και η απελευθέρωσή της. Τυπώνει το μήνυμα, το βγάζει από την υπηρεσία και το διοχετεύει έξωθεν. Μέχρι να διαπιστωθεί η γνησιότητά του και να αποφασιστεί, με περιπετειώδη τρόπο, η δημοσίευσή του από τον Observer περνά κάποιος χρόνος. Και όταν γίνεται πρωτοσέλιδο, ξεσπά η θύελλα.

Καμιά κυβέρνηση δεν θα άφηνε κάτι τέτοιο ανεξερεύνητο και πρωτίστως ατιμώρητο, τόσο για να ελέγξει τα συστήματά της όσο και να λειτουργήσει παραδειγματικά. Η Gun σε μια ακόμα κίνηση θάρρους, ώστε να προστατεύσει τους συναδέλφους της, ομολογεί. Ο κρατικός μηχανισμός αρχίζει την πίεση για να την συντρίψει, ενώ ταυτόχρονα ξεκινά η αγωνία σχετικά με το αν θα απαγγελθούν κατηγορίες και τι είδους. Τον Νοέμβριο του '03 τελικά της επαγγέλλονται κατηγορίες για παραβίαση της νομοθεσίας που προβλέπει την προστασία των κρατικών μυστικών και επίσημων πληροφοριών, οι οποίες σχετίζονται κυρίως στην εθνική ασφάλεια.

Αποφασίζει να μην αποδεχτεί την κατηγορία, άλλη μια πράξη γενναιότητας και στηριγμένη σε μια πολύ καλά οργανωμένη νομική υποστήριξη παρουσιάζεται στην δικαστική αίθουσα, όπου όλοι οι παριστάμενοι ακούν έκπληκτοι την απόσυρση των κατηγοριών από την εισαγγελία.

Η Gun και η έρευνα που ακολούθησε, προσέφεραν στην ανθρωπότητα μια τεράστια υπηρεσία για το πώς κινήθηκαν οι Η.Π.Α. στον πόλεμο του Ιράκ, πως εγκλωβίστηκε από τους ηγέτες του το Hv. Βασίλειο σε μια υποτακτική συμπεριφορά και τελικά πως το όλο επιχείρημα ότι ο Σαντάμ Χουσείν διατηρούσε πυρηνικό οπλοστάσιο, άρα απειλούσε την ανθρωπότητα, ουδέποτε αποδείχτηκε, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες αρκετών υπηρεσιών.

